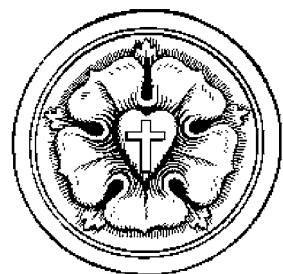

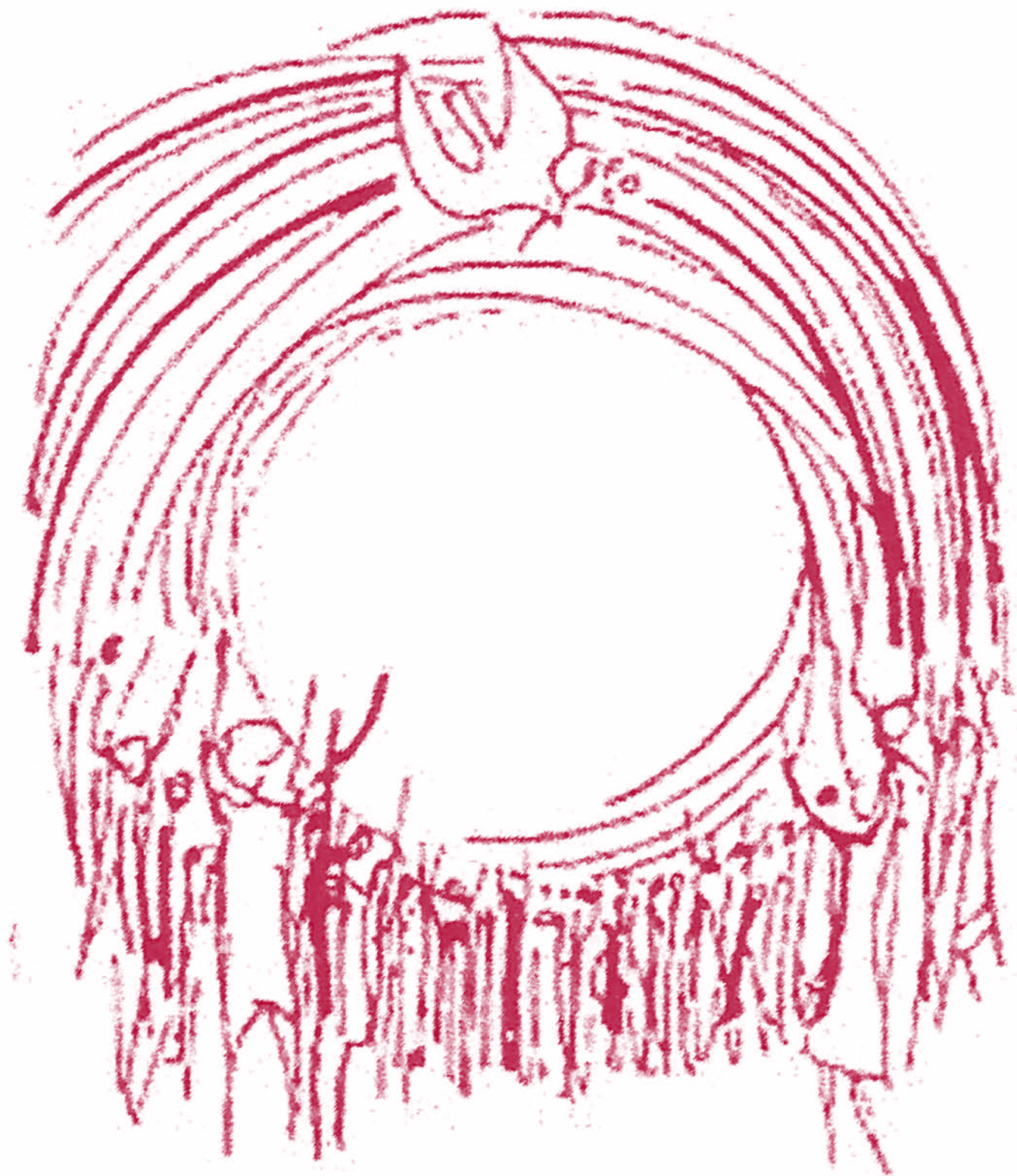
Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

2012. év 2. szám

Párhösd

HÍREK A GYÜLEKEZETEK ÉLETÉBŐL

- „Nehéz emberként élni, de máshogy nem érdemes” Húsvéti utáni első hétvégén ez volt a mottója a surdi konfirmációi vizsgának szombaton, majd az úrvacsorai istentiszteletnek. Hét konfirmandusunk, szüleivel, keresztszüleivel és nagyszüleivel és a jubilánsokkal, az erősödés alkalmán egy évfordulóra is figyelt. Albert Schweitzer a német evangélikus lelkész-orvos-organista-filozófus 90 éve érkezett meg Afrikába, hogy segítsen a rászorulókon. Ő mondta a címben idézett mondatot és példamutató szeretete, Jézusra mutat, aki megújít, megerősít fiatalokat, 25,50 és 70 éve konfirmáltakat is, ha kérjük: „Erősítsd meg Jézusunk, amit cselekedtél értünk, és tartsd meg akiket megváltottál véred által!”

„Tekintetem a hegyekre emelem, honnan jön segítségem? Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta.” Zsoltár 121,1

- A Barcsi Evangélikus Leányegyházközség, (Barcs, Bajcsy-Zsilinszky E. utca 109.) szeretettel hívja, várja a testvéreket július 22-én 15:00-kor Hálaadó Istentiszteletre és emléktábla avatásra. A gyülekezetben sok-sok éven át szolgáló Fuchs Pál tanító úr és Molnár Lajos lelkész úr munkájáért ad hálát Istennek az emlékező gyülekezet.
- A Csurgói Evangélikus Egyházközség kér mindenkit, akit Isten Lelke arra indít, járuljon hozzá gyermekek gitártanuláshoz, használaton kívüli gitár adományozásával. A gyermekek öröme, kérem, jelezze a zolt.gyorgyi@lutheran e-mail címen.
- A Barcsi Evangélikus Leányegyházközség, a barcsi parókián szeretettel várja szálláslehetőséggel a pihenni, nyaralni vágyókat. A szálláslehetőséggel kapcsolatban érdeklődni lehet Haga Ferencné pénztárosnál: a 06-20-824-7727-es telefonszámon.
- „**NEM HATALOMMAL ÉS NEM ERŐSZAKKAL, HANEM AZ ÉN LELKEMMEL!**” – mondja a Seregek Ura.” (Zakariás 4, 6)
Sok szeretettel hívjuk és várjuk a Nagykanizsai Evangélikus Társegyházközség Gyülekezeti Napjára **2012. május 28. Pünkösdhétfőn a Nagykanizsai Evangélikus templom és Gyülekezeti Otthonba (Nagykanizsa, Csengery út 37.)**

- Átfogó gyermek és ifjúsági programmal készülünk ebben az évben a Zalavölgyi Kultúrtivornya programjába ágyazva a Zalaistvándi Evangélikus Egyházközség területén 2012. június 18 - 24 – ig. A hétköznapokon délelőtt gyermekeknek 0-14 évesig napközis tábort tartunk. A hét végén pedig a fiatalokkal közös alkalmakkal folytatódik az együttlét.

Partnereink:

Pókaszpetki Római Katolikus Egyházközség
Zalai Hazatérők Egyesülete – Zalaszentgrót
Zalaszentgrót és Környező Települések Szociális és Gyermekjóléti Alapszolgáltatási Központ

Várunk minden érdeklődőt!

- Több száz gyászolóval telt meg surdi templomunk 2012. május 19-én este. **Horváth Tibor** evangélikus hegymászóra emlékeztünk, akit 33 évesen, a Himalája, Annapurna nevű hegyén temetett el, egy pusztító lavina. Szerettei, barátai, hegymászók, Istenünk, vigasztaló igéire, figyeltek. Együtt sírtunk a sírókkal, énekeltünk, és imádsággal kértük a feltámadás reménységét, szerető családja, és ismerősei számára, akik a találkozás reményében búcsúztak tőle! Rauristól- Amerikáig, Afrikától- Katmanduig, Spanyol, Német, és Angol barátai is szeretettel emlékeztek rá.

Reményik Sándor: Csak így...

„Menedékem a nagy hegyek,

Az élet fölött

Elmegyek:

S köszöntöm őt, ki zajlik és pihen:

Én, örök vándor s örök idegen.”

... „HA MAJD MEGTÖRTÉNIK, HIGGYETEK.” (Jn 14, 29b.)

Fordulóponthoz érkezett Jézus tanítványainak élete. Már három éve együtt járták a Mesterrel Palesztina falvainak, városainak útjait. Átélték mit jelent az, amikor szava követésére hív, s egyszerre minden megváltozik. Amerre Ő jár, ott betegségből gyógyulnak, kísértő hatalmából szabadulnak, testi halálból is életre kelnek emberek. Éhezők jóllaknak, bűnbocsánat örömét átélők Istent dicsőítik. Most azonban így szól hozzájuk Jézus: „Elmondom ezeket nektek, amíg veletek vagyok...”- tehát búcsúzik. Küldetését hamarosan betölti. A tanítványok szívét azonban nem az öröm, hanem a nyugtalanság tölti el. Még nem tudnak hinni abban, hogy szenvedése, halála, majd feltámadása által történik meg az egész lakott föld, benne az ő életük megmentése, megváltása. Minden bizonnyal a „mi lesz most velünk?” - kérdése kezdte szorongatni őket. Jézus azonban nem a búcsúzásra teszi a hangsúlyt, ellenkezőleg, egy áldott beteljesedésre készíti fel őket. Az Atya küldöttként járta végig velük itt a földi utat, s az Atya küldöttének érkezését ígéri számukra elmenetelét követően. Azért nem kell csüggedniük, mert nem maradnak egyedül. Pártfogót kapnak, a vigasztaló, tanító, bátorító, megvilágosító Szentlelket. Az igazi fordulóponthoz Jézus mennyei dicsőségbe távozásával, a Szentlélek érkezésével történik meg életükben. Ha majd megtörténik, higgyetek – mondja Jézus.

Pünkösöd ünnepén hálát adunk Urunknak, mert megtörtént, amit ígért. Tanítványai átéltek a csodát, a gyökeres változást, életük legdrágább eseményét. A legdrágább ajándék részeseivé lettek. Tanúságtévőkké lettek Mesterük kereszthaláláról, feltámadásáról.

Vannak a mi életünkben is meghatározó események. Beteljesedésüket óhajtva várjuk.

A találkozás, régen látott szeretteinkkel... A diploma ünnepélyes átvétele megannyi vizsgadrukk után... Az örömnep, amikor az ÚR áldásával indulhatunk választottunkkal a közös életútra... Amikor a féltő aggodalom feszültségéből felszabadultan megcsillan az örömkönnny szemünkben a csöppnyi újszülöttet karjainkba véve... Vagy talán a záró jelentés kézbevétele egy hosszan tartó gyógyulási folyamat végén... Amikor végre beköltözhetünk saját otthonunkba... Talán sok sikertelen próbálkozás után az a munkánk, amire készültünk, amit hivatásként választottunk...

Jó mindig emlékezni a beteljesedett örömnepokra.

Pünkösöd ünnepe a beteljesedés ünnepe. Amit a Feltámadott ígért, megtörtént. A hinni képtelen, Őt megtagadó, és ismét a maguk útját kereső tanítványaira kiárad a Szentlélek. Egyszerre megszabadulnak kétségeiktől, félelmeiktől. Megnyílik szívük és értelmük, hogy a keresztre feszítettben, a feltámadottban Megváltójukat, az emberiség Üdvözítőjét dicsőíthessék, hirdethessék. Nem csak eszükbe juttatja a Szentlélek mindazt, amit szem és fültanúként éltek át Mesterük mellett, de bennük vesz lakozást az ÚR. Így általuk is történnek olyan események, melyeknek korábban csak csodálói lehettek.

„Ha majd megtörténik...” – mondja ma nekünk Urunk! Hiszem - mert az első pünkösdkor megtörtént - a mi életünkben is megtörténhet. Van, aki talán már elmondhatja közülünk, velem már megtörtént. Sokáig nem tudtam hinni Benne, nem fedeztem fel, hogy Ő állt mellettem életem meghatározó eseményei során. Képtelen voltam felfogni, hogy még azazal is célja volt, ami küzdelmet, kudarcot, fájdalmat, szenvedést jelentett életemben. Most már tudom, hogy keresztyéne nézhetek, ha szeretete, gondviselése felől kétségeim támadnának, és arra hagyatkozhatom, amit Feltámadottként ígért: „veletek vagyok minden napon a világ végezetéig!” Testvér, kérjük állhatatosan: Uram add, hogy beteljesedjen ezen a pünkösdön rajtunk is az ígélet, s újra átéljük: Szentlelked ajándékában részesülünk és a Benned való hitben élünk!

Deme Dávid

LÉLEGEZZ BENNEM,

Szentlélek Isten, hogy szentül gondolkozzam,

Te indíts engem, Szentlélek, hogy szentül cselekedjem.

Hódítsd meg szívemet, Szentlélek Isten, hogy szentül szerethessek.

Erősíts meg engem, Szentlélek Isten, hogy szentül oltalmazzak másokat.

Oltalmazz engem, Szentlélek, hogy szentségedről soha meg ne feledkezzem. Ámen.

(Augustinus imája, 354-430)

ÁLTALÁNOS TISZTÚJÍTÁS EGYHÁZMEGYÉNKBEN

A Magyarországi Evangélikus Egyházban hatévente általános tisztújításra kerül sor minden egyházi szinten. Az események – többnyire – már tavaly, decemberben elkezdődtek a gyülekezeti jelölőbizottságok megerősítésével, illetve újraválasztásával. Ennek eredményeként mára egyházközségi és egyházmegyei szinten is kialakult a presbiterek és egyházi tisztségviselők – helyesebb szóval: *a nevesített egyházi szolgálatot végzők* – kara. Egyházkerületi és országos szinten még folynak az előkészületek. Kerületi és országos szinten még a második félévre is akad teendő, sőt az országos munkaági bizottságok, az intézmények igazgatótanácsai és az országos irodaigazgató választására csak 2013-ban kerül sor.

Az egyházmegye tisztségviselőinek megválasztása két lépcsőben történt. Először az elnökség tagjait – az egyházmegye esperesét és felügyelőjét – választották meg a gyülekezetek presbitériumai a Gyenesdiáson 2012. március 06-án tartott közgyűlés elé került „lista” alapján. Az esperesi tisztségre valamennyi egyházközség presbitériumának (18) egyező akarata szerint ismét **Smidéliusz Zoltán** nemespátrói és gyékényesi lelkész kapott bizalmat, a felügyelő – ugyancsak egyöntetű döntés eredményeként – újra **dr. Hári Tibor** nagykanizsai ügyvéd lett. Ezzel párhuzamosan a *Tényfeltáró Bizottság* elvégezte az elnökség tagjainak állambiztonsági szempontú alapszintű vizsgálatát: „Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára mai ismereteink szerint nem őriz érintettségükre utaló adatokat”.

Az egyházmegyei tisztségviselők – esperes-helyettes, másodfelügyelő, munkaági vezetők, egyházkerületi és zsinati küldöttek, bizottsági tagok, póttagok – ajánlásának határidejét 2012. április 21-ében határozta meg az egyházmegyei presbitérium és a jelölőbizottság. Az ajánlások elfogadásáról 2012. május 6-ig kellett döntenie a jelölteknek. Az adatokból kitűnik, hogy a 19 tisztségre, 19 helyről (Nagykanizsáról és Szepetnekről külön-külön) 36 személy, összesen 369 ajánlatot kapott. A gyülekezetek többsége minden tisztségre ajánlott szolgálattevőt. Az elfogadó nyilatkozatok ismeretében egy tisztségre – azért, hogy a szükséges létszám meglegyen – a jelölőbizottság, egyre pedig e közgyűlés ajánlott jelöltet. Nyolc tisztségre érkezett többes jelölés. Végül 28 személy vállalt szolgálatot, s közülük az utolsó oldalon található táblázatban szereplők kaptak bizalmat a Nemespátrón, 2012. május 12-én tartott közgyűléstől.

A tisztségviselők beiktatása ugyancsak Nemespátrón történt a közgyűlést követő ünnepi istentiszteleten, az igehirdetés szolgálatát végző Szemerei János püspök jelenlétében. A vidékről érkezőket Nemespátró nemes szívű evangélikusai látták vendégül testvéri szeretettel.

Az Úr vezesse a megválasztottakat, s mindazokat, akik elhivatottságot éreznek a szolgálatra, mert „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés...” (Lk. 10,2)

Dr. Jáni János

Beszámoló és beköszöntő

Rendkívüli, hogy két hónapon belül három közgyűlése volt a Somogy-Zalai Egyházmegyének. Az évi rendes, majd az egyházmegyei tisztségviselőket választó és az ünnepi istentisztelet, iktatás, úrvacsora után a szolgálatba indulókat, folytatókat köszöntő és a beiktatás tényét rögzítő közgyűlés.

Gyenesdiáson a Kapernaumban, március 16-án tartott beszámoló, visszatekintés volt a kilenc hónapra, mikor esperesválasztás történt. Az addig eltelt rövid időszak eseménysora került a közgyűlési tagok elé. Sok örömteli és áldásos alkalom, melyet itt az egyházmegyében a zalaistvándi gyülekezet teljesen felújított templom, szószék, keresztelőkút szentelési ünnepe nyitott meg augusztus 7-én és követte, sok szép együttlét Somogyban és Zalában. A legnagyobb gondot Sand-Pati egyházközség lelkészi szolgálatának ellátása okozta, mert Kovács László lelkész úr január 1-vel Nemeskoltára távozott. Megindult egy társulási folyamat a Nagykanizsa-Szepetneki egyházközséggel, mely reménység szerint rendezti a helyzetet a jövő év elejére.

A nemespátrói templomban tartott ünnepi közgyűlésen a meleg / közvetlen/ családias légkörben rövid beköszöntő hangzott el. A pünkösdi esperesség a tervezettnél kissé tovább tart. Visszafelé tekintve hálát adtunk a 60 éves jubileumot ünneplő Somogy-Zalai Egyházmegyéért, mely ebben a formában 1952 június 1-én, Pünkösöd vasárnapján alakult.

Az első esperese Horváth Lajos nyugdíjba vonulása után, Kutas Elek Zalaistvándi lelkész volt. Ha lélekszámban és gyülekezetszámban csökkenés mutatkozik azóta, mégis lehet hitben, szeretetben, összetartásban és reménységben növekedni, erősödni. Két biztosítéka van ennek, Urunk Szentlelkének életfakasztó, ébresztő, megtérésre segítő munkája és nyitottságunk, készség az ő erejének befogadására és igyekezet a jóra, hivatásunk, küldetésünk betöltésére. Előretekintve a ciklus végére jelentős nemzedékváltás lesz, ami már elkezdődött. A jelenlegi lelkészi kar 40%-a helyett újak jönnek s reményem szerint új erő, dinamika, belső erősödés lesz az eddigi értékek továbbvitelével.

Mindez Isten igéjére alapozva:” Az egész test pedig az ő hatására egybeilleszkedve és összefogva a különféle kapcsolatok segítségével és minden egyes rész saját adottságának megfelelően működve gondoskodik önmaga növekedéséről, hogy épüljön szeretetben.” Ef.4,16

Surd,2012.május 20.

Smidéliusz Zoltán esperes

AZ EGYHÁZMEGYEI FELÜGYELŐ BEKÖSZÖNTŐJE

(Elhangzott 2012. május 12-én az ünnepi iktató közgyűlésen)

Kedves testvérek, tisztelt ünnepi közgyűlés!

Tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit. Először és elsősorban megköszönöm azt a bizalmat, amit a Somogy-Zalai Egyházmegyei gyülekezeteitől és presbitériumaitól ismételten kaptam. Magát a jelölés tényét, és azt, hogy a gyülekezetek presbitériumi egybehangzó döntéssel újraválasztottak egyházmegyei felügyelőnek. Abban csak bízni tudok, hogy továbbra is méltó lesznek e bizalomra, viszont azt határozottan tudom, hogy minden tudásomat és igyekezetemet e bizalomnak való megfelelés szolgálatába állítom.

Köszöntöm jelmondata, ami vezérlő elvem: hit és hűség.

A hitet a páli megfogalmazásban értem, azaz a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés” /Zsidókhoz írt levél 11,1/. Mi a hithűség? ugyanerről szintén Pál apostol a római levélben és az első korinthusi levélben mond: „*Álljatok meg a hitben... Légy hű mindhalálig! Se magasság, se mélység, se élet se halál, sem jelenlevők sem elkövetkezendők el ne szakasszanak*”. Tehát feladatokat Isten Igéjének igazságába és Jézus Krisztus megváltó erejébe vetett feltétlen bizalom és szilárd meggyőződés alapján látom el továbbra is. Tágabb értelemben pedig hit és hűség közegyházi és egyházmegyei ügyekben, ahol tevékenységem középpontjában az evangélikus egyház ügyének szolgálata és egyházmegyénk kis- és szórvány gyülekezeteink megtartása, valamint ezeken a „végeken” a lutheránus kereszténység megmaradásának biztosítása áll.

A feladat nem egyszerű: a Somogy-Zalában szórványban élő evangélikusság megtartása és kis gyülekezeteink fennmaradásának biztosítása elsődleges feladat az egyházmegyei elnökség számára. Másodlagos, de nem kisebb feladat: az egyre szekuralizálódó világban keresztény hitünk és egyházunk megtartása és az egyetemes anyaszentegyházon belül az aktualitását nem veszett lutheránus identitás és protestáns hagyományaink ébren tartása. A Nyugati-dunántúli Egyházkerületen belül a Somogy-Zalai Evangélikus egyházmegye speciális helyzetben van: a legnagyobb területi kiterjedésű és a legkisebb evangélikus létszámú alapvetően szórvány egyházmegye. Ezért a Magyarországi Evangélikus Egyházat előbb-utóbb utolérő általános problémák nálunk hamar fognak jelentkezni. A vidék, a falu lassú sorvadásával együtt jár kis gyülekezeteink létszámának fokozatos elolvadása. Ez kis gyülekezetek megszűnését jelenti, vagy jobb esetben társulási kényszert más gyülekezetekkel. Önmagában persze nem feltétlenül baj az egyházmegyén belüli koncentráció, főleg intézményi szinten, azonban mindent el kell követni annak érdekében az egyház lelki és intézményi fundamentumainak megőrzése érdekében. Többször volt már szó az elmúlt egyházmegyei közgyűléseken és rendezvényeken, hogy ingatlanaink rendben vannak, az utóbbi években számos példaértékű felújítás történt (Zalaistvánd, Zalaegerszeg, Pat, Szökedencs, stb.), de vajon községeinkben hol lesznek azok az utódok, akik ezt fenn fogják tudni tartani, és akik számára e felújítások a jövő megtartása érdekében történtek? A kérdés választ vár. Ezért én úgy gondolom, hogy azok az kérdések, melyek az utóbbi évek egyház-stratégiai tanulmányköteteiben és egyház-szociológiai felmérések eredményének összegzésében megjelentek (egyház finanszírozás, egyházszerkezet, szolidaritási alap, az egyháztagság és egyházvezetés viszonya) változatlanul nagy és megoldásra váró kérdései az egyházunknak. És még nem kis szorongással várjuk a tavalyi népszámlálásának az egyházunkat érintő adatainak nyilvánosságra hozatalát.

Maga az elmúlt év egyházmegyei életünkben nem volt eseménydús abban az értelemben, hogy nem terhelték megoldatlan problémák egyházmegyei közéletünket; néhány korábbi évtől eltérően nem ütköztünk nehezen kezelhető bármely gyülekezetet, vagy magát az egyházmegyét is negatívan érintő ügybe. Az elmúlt évek egyházmegyei életünkben ugyanakkor eseménydúsak volt abban az értelemben, hogy számtalan, közös hitünkben mindnyájunkat megerősítő, töltökezésre alkalmat adó gyülekezeti, egyházmegyei rendezvény került megtartásra. Az egyházmegyei programok, fórumok mindig megfelelő érdeklődés és részvétel mellett sikeresen zajlottak le. Ezek mindegyikén részt vettem, sok gyülekezeti meghívásnak tudtam eleget tenni. Egyházmegyei felügyelői hivatalomnál fogva több elmúlt évi egyházkerületi és közegyházi rendezvényen, programon, az egyházunk jövőjét érintő megbeszélésen vettem részt és ezt a tevékenységemet a fenti, egyházmegyénk gyülekezeteink jövőjét is érintő jelentőségük miatt szintén folytatni kívánom.

Isten engem úgy segítse! Még egyszer megköszönöm bizalmukat. **Erős vár a mi Istenünk!**

Dr. Hári Tibor egyházmegyei felügyelő

KUTAS ELEK 100. SZÜLETÉS NAPJÁRA

Május 12-én szokatlan időben, délután 2 órakor istentiszteletre hívogattak a zalaistváni evangélikus templom harangjai. Emlékezésre hívtak a harangok. Emlékezni jött egy család és egy gyülekezet. Emlékezni a 100 évvel ezelőtt született Kutas Elekre mint apára, nagyapára, mint a gyülekezet 40 évig itt szolgáló lelkészére és az egyházmegye volt esperesére.

Az istentisztelet liturgusa a gyülekezet jelenlegi lelkésze Koczor György volt. Isten igéjét, Kutas lelkész unokája, Kollerné Loós Zsuzsanna hirdette, 1 Kor 13,12 alapján. Arról beszélt, hogy felidézhetjük Kutas Elek alakját, de nem a teljességet látjuk, mert most tükör által homályosan látunk csupán, töredékes az ismeretünk.

Mert próbálkozhatunk emlékezni az Isten által adott életútra, csak töredékeket, pillanatnyi csodákat, felvillanásokat élhetünk át, mert a teljesség odaát Isten országában vár mindannyiunkra. Az istentisztelet úrvacsorával fejeződött be. A hálaadó istentisztelet után terített asztal mellé várták Kutas Elek leányai az emlékezőket. Ki is volt Kutas Elek? Álljon itt röviden élettörténete, amely hosszabb változatban az istentisztelet keretében hangzott el.

Sandon született 1912. 05.12-én. Elemi iskoláit is itt végezte. A bonyhádi reálgimnáziumban érettségizett 1931-ben. A teológiai tanulmányait Sopronban végezte. 1935-ben itt ordinálta, Kapi Béla püspök. Lelkészvizsgájáig, amit 1938-ban tett le, több helyen is szolgált. „Szárzkaplánsként” Sandon, majd segédlelkészként Barlahidán és Celldömölkön hirdette Isten igéjét. 1939.január 8-tól 1979. január 8-ig, 40 éven keresztül, a zalaistváni gyülekezet lelkésze. Ittléte első éveit a fiatalos lendület jellemezte. Ifjúsági egyesületet, nőegyletet alakított. Ifjúsági csendes-napot, téli leánytábort, evangelizációs alkalmakat szervezett.

Közben ifjúsági otthon és lelkészlakás bővítése, a tanítólakás renoválása, templomfelújítás történt. Csodálatos összefogással élt és dolgozott a gyülekezet és lelkésze. Ezt a munkát törte meg a világháború, és az utána következő időszak történései. Az élet azonban ez után sem állt meg.

Bibliaórák, hitoktatások, konfirmációk, gyermek és felnőtt istentiszteletek, beteg és családlátogatások fémjelezték a lelkész munkáját. Külön ki kell emelni, hogy az iskolai hitoktatások ittléte alatt végig folytak. Mindezt nagy szeretettel és mély hittel végezte Kutas Elek lelkész. Hintette a magot, hogy majd teremjen gyümölcsöket.

Külön fejezet volt életében esperesi szolgálata 1953, 1957 között. A nehéz idők ellenére hűségesen végezte ezt az, embert próbáló, munkát is.

1944-ben kötött házasságot Pintér Zsófiával, aki végig támasza, és háttérmunkása volt a gyülekezeti munkában. 3 leánygyermek, Klári, Gyöngyi és Piroska, aranyozta be életét. 1988-ban nagy próbatétele volt Klári leányának elvesztése. Ezzel szemben örömet jelentett számára unokája és veje lelkésszé avatása.

Nyugdíjas éveit, feleségével együtt Budapesten töltötte. Itt 10 éven keresztül a Budai Evangélikus Szeretetotthonban dolgozott.

2000. március 8-án adta vissza lelkét teremőjének. Március 16-án kísérték a Farkasréti temetőben utolsó földi útjára családja, ismerősei és volt gyülekezetének képviselői.

„Egyvalakitől, a halál sem választhatja el Öt: – hangzott Bence Imre lelkész igehirdetésében – s ez az egyvalaki az a Jézus, aki az utolsó pillanatban sem engedte el a kezét, aki a halál sötét völgyében is vezette őt az örök otthon felé.”

Loós Csaba
(Kutas Elek veje)

Meríts! – Szélrózsa 2012

2012. július 18-22. között a Fonyódligeti Gyermektáborban immár a 9. Szélrózsa Találkozót rendezzük meg.

Személyesen elmondhatom, hogy eddig többféle „kalappal” voltam jelen majdnem mindegyik Szélrózsán.

’96-ban Váralján lelkes teológusként kérdeztem: *Kit kerestek?*, ’98-ban Bodajkon (*Nem a meghátrálás emberei vagyunk!*) és 2000-ben Debrecenben mozgássérült segítőként mondtam ki, hogy *Itt vagyok, engem küldj!*, aztán felkérést kaptam, hogy legyek tagja az ún. Tízeknek, akik a találkozót szervezik, és önkénteseket gyűjtenek maguk köré. Így a

2002-es kismarosi *Hívásod van!* mottójú találkozóra bejárás-

és szervezés-élményem van, de elmenni már nem tudtam feleségemmel együtt vállalt külmisziói szolgálatunk miatt. Ugyanígy maradt ki a

2004-es tatai *Világ világossága* c. találkozó, majd már iskolalelkészként minimális feladattal hívtak

2006-ban Szolnokra: *Tenyerembe véstelek.*

2008-ban Kőszegen (*Hol a határ?*) és

2010-ben Szarvason (*Középkedés Veled*) pedig a Középkedés munkáig felelőse voltam, majd megbízást kaptam a

2012-es Fonyódligeti találkozó megszervezésének összefogására.

A történeti bevezető után azt is szívesen elmondom, hogy mennyire szeretem, amikor az egyházunk olyan, mint a Szélrózsa. Amikor színes. Amikor levegős. Amikor fiatalos. Amikor lendületes. Amikor étellel teli. Amikor azt érzem, hogy jó ide tartozni. Mint ez a februári balatonboglári előtalálkozón készült kép...

Hiszem, hogy az idén is erre szólhat a hívás. A *Meríts!* téma, az „*Örömmel meríték a szabadság vizéből.*” mottó arra hívhat mindannyiunkat, kicsiket és nagyokat, közeliakat és távoliakat egyaránt, hogy a szabadság/szabadság témakörben tervezendő előadások, beszélgetések, *merítések* (amelyeket a balatonboglári, kőszegi, szegedi, pécsi, erdélyi, fasori gyülekezet, ill. a *Tamás-mise* közösség tagjai tartanak), közösségi sport- és zenei programok, kulturális események azt segítsék megélni, hogy jó ehhez a színes közösséghez tartozni.

Így nagy ajándék lehet a somogy-zalaiak számára is, hogy együtt táncolhatunk a méltán népszerű *Csik zenekar* dalaira, hallgathatjuk az „új reformátor” *Klaus Douglass* bibliatanulmányát vagy éppen végigjárjuk a Kontraszt kiállítást. De lehet, hogy *Szvetelszky Zsuzsa* társadalomkutatótól, *Kamarás István* vallásszociológustól vagy *Goda Gyula* szervezetfejlesztőtől szeretnénk majd kérdezni valamit, vagy éppen a rengeteg ifjúsági énekünket szerző *Pekka Simojoki* együttesével szeretnénk igényes dicsőítő dallamokat énekelni. De az is lehet, hogy püspökeinket szeretnénk látni olyan helyzetben, hogy elkészítik a kedvenc ételüket a *Püspökfalat* fantázianévű program során, miközben beszélgetnek egyházi, közéleti, vagy éppen egészen személyes dolgokról. Lehet, hogy másokat a *Balaton-part* vonz, és igazi közösségi élményeket szeretnének *ad hoc kórust* alkotva, vagy éppen a *Játék határok nélkül* c. vetélkedőre emlékeztető programban vesznek részt. Ezekon kívül lesz *Élő Könyvtár*, ahol nem könyvet, hanem érdekes embereket (!) lehet kikölcsönözni, ill. *Láthatatlan Színház* előadás is. A *Lehetőségek Piacán* közel félszáz szervezet fog bemutatkozni különböző egyházi szolgálattal, éjszaka pedig immár két fakultatív program közül is lehet választani természetesen a kötetlen találkozásokon túl: a teológiai fókuszú *Nikodémusok órája* és az irodalomkedvelőknek *Holt Költők Társasága*.

Természetesen fellépnek a népszerű evangélikus együttesek (*Pécsi Gospel*, *Keresztmetszet*, *Korál-sziget*, stb.), az evangélikus népzenei találkozó csapata, ill. zenei csemegének tűnik a *Fool Moon*, a *Strokes*, ill. a *Blues Brothers Show*. A találkozó folyamatosan bővülő honlapján (www.szelrozsatlalalkozo.hu) ezekről tudunk tájékozódni, Pünkösdtől pedig előregisztrálni is lehet az eseményre.

Hiszem, hogy ezek a lehetőségek mind olyan ajándékok, amelyeket szervezőként szeretnénk adni minél többeknek – a somogy-zalaiaknak különösen –, hogy aztán mi legyünk a legnagyobb megajándékozottak attól az Atyától, aki egész életünket kezében tartja.

Mesterházy Balázs
„Szélrózsa-atyja”

KÖSZÖNJÜK, GYŐZŐ!

Hiába próbáltuk győzködni, azt mondta, nem győzi már. Ezért csak azt mondhatjuk: köszönjük, Győző! Köszönjük a zalaegerszegi gyülekezet presbitériumában eltöltött éveket, az elvégzett magas színvonalú, állhatatos munkát, az Általad biztosított stabil szakmai hátteret. Köszönjük barátságodat, és mindazt, amit a gyülekezetért tettél.

Sebestyén Győző 1935-ben született Zalaegerszegen, és minden ehhez a gyülekezethez köti. Tizennyolc évvel ezelőtt együtt kerültünk a presbitérium-ba, Győző mindjárt a saját szakterületének megfelelően a pénzügyek terén lépett szolgálatba, és ott is munkálkodott mostanáig. Az anyagi nehézségek között mindig volt ötlete a megoldásra, és mindig volt valamilyen jóízű, humoros „beszólása” az olykor feszültebb szituációk feloldására. Nem lehetett olyan nehéz a helyzet, hogy huncut mosolylyal a száján, cinkos kacintással ne mondta volna rá: majd megoldjuk. Mint vérbeli profi, mindig kitalálta a megoldást. Évekig a gyülekezet pénztárosa volt, majd a

számvevőszék elnöke, a gyakorlatban ő volt a pénzügyminiszter. Pontosan ismerte a játékszabályokat, s ki is használta a mozgásteret. Az elmúlt évek épület-felújításai során a gyülekezet anyagi eszközei a lehető legjobb kézben voltak, közben pedig kedves, derűs megnyilvánulásai sokat tett azért, hogy a presbitérium igazi közösség legyen.

A közelmúltban lezajlott presbiter-választásra kora és megromlott egészségi állapota miatt már nem vállalta a jelölést. Jelenléte, megfontoltsága, jó kedélye nagyon fog hiányozni, de segítségére továbbra is számítunk – tudjuk: számíthatunk is –, és kívánunk neki további békés, derűs és most hangsúlyozottan is jó egészségben eltöltött éveket.

Dr. Kostyál László, felügyelő-

KÓRUSTALÁLKOZÓ HEGYESHALOMBAN!

Immár hagyományosnak mondható, hogy minden év tavaszán megrendezésre kerül Dunántúlon a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület kórusainak találkozója. Idei évben egyházmegyénket a 15 éves Kaposvári Evangélikus Kórus képviselte a Hegyeshalomban megrendezésre kerülő alkalmon. A közel 20 tagot számláló kórus vezetője Vönöczky Gábor és a Kaposvári Evangélikus Kórus az elmúlt év során sokat dolgozott azért, hogy a Somogy – Zalai Egyházmegye büszkesége lehessen közösségünk a megmérettetésen.

Az alkalom délelőtt 10 órakor kezdődött. Ünnepi Istentisztelet keretében Szemerei János püspök szentelte fel a nyugati határfalu kis evangélikus közösségének felújított orgonáját. Prédikációjában kiemelte, milyen fontos is egy-egy gyülekezetben a kórusok jelenléte, a zene és az ének. A közös ebédet egy kis pihenés követte, majd kezdődött a nap fénypontja, a nyugati egyházmegyéből választott kórusok zenei előadása.

A házigazda mosonmagyaróvári egyházközség kórusa mellett, a soproni, a veszprémi, a szombathelyi, a kaposvári és a csákvári kórusok kápráztatták el a közönséget. Változatos műsorszámok hallatán az ember közelebb került az ének segítségével Isten szeretetéhez. Minden évben átadják a kórusok között a legjobbnak járó Weltler Jenő emléklakettet is. Ezt 2012-ben a szombathelyi kórus érdemelte ki. Az alkalom zárásaként végül felemelő volt látni a sok-sok Istent dicséző kórust, akik végül közösen is előadtak két művet.

Pongrácz Máté

EGYHÁZMEGYEI HITTANVERSENY ÉS GYEREKNAP

Szép napsütéses reggel köszöntötte 2012. március 3-án a Somogydöröcskére érkező fiatalokat szerte Somogy és Zala gyülekezeteiből. A nagyszerű alaphangot mindez meg is teremtette, hát még az a csodálatos látvány, ahogy kocsikból, kisbuszból, nagybuszból ugráltak ki kicsik és nagyok, hogy részt vehessenek a szokásos egyházmegyei hittanversenyen és a reméljük hagyományteremtő gyereknapon.

A gyülekezés első perceiben, még jól körül lehetett határolni, kik honnan jöttek, hisz sok kis kupacot alkottak a különböző gyülekezetekből érkező fiatalok.

A napot Györgyi Zsolt csurgói gyülekezeti munkatárs áhítata, valamint a csurgói és kaposvári zenekar közös muzsikája indította. Az új énekek tanulása könnyen ment az ige hallgatása pedig kizökkentette a fiatalokat a hétköznapi forgatagból.

A délelőtti hittanversennyel folytatódott. Hogy a versenyen minden rendben menjen sokat tett Honthegyi Zsolt, Szigethy Szenteczki Katalin és Győri Boglárka. A verseny négy korosztályban zajlott, több mint 10 csapat részvételével. Érkeztek csapatok Zalaegerszegről, Tabról, Somogydöröcskéről, Kaposvárról, Nemespátróról, Nagykanizsáról, Csurgóról és sorolhatnánk tovább.

Amíg a verseny tartott a kaposvári és a tabi ifjúság segítségével kézműves foglalkozásra került sor. Szép virágok és sok más apróbb tárgyak készültek el a délelőtti folyamán. A foglalkozás végén, ahogy az lenni szokott fiatalok körében, előkerült véletlenül egy labda és a kézműves foglalkozás focimeccsé csapott át.

A szabad játékot aztán a Márkus színház előadása követte. Az előadást nemcsak a kisebbek, de még a nagyobbak is szíjjátva figyelték. Délben ebéd, majd eredményhirdetés következett. A legkisebbek és a legnagyobbak csoportját a tabi gyermekek, a 3-4. és az 5-6. osztályos korosztályt pedig a kaposvári fiatalok nyerték meg és így készülhettek az országos döntőre.

Amikor e sorokat írom, már tudjuk az országos verseny eredményeit is. Örömmel közlöm, hogy a tabi hittanosok a 7-8. osztályos korosztályban második helyezést értek el, míg a kaposvári 5-6. osztályos fiatalok hatodikak lettek. Gratulálunk a szép eredményekhez!

A hittanverseny után gyereknapal folytatódott a nap. A délután folyamán a több mint 100 résztvevő gyermeknek akadályversenyt rendeztek a szervezők. Az állomásokon sokféle játék és feladat várta a most már zömmel vegyes csapatokat. Volt célba rúgás, szumó Kőszeghy Miklóssal, ügyességi játék és egyházi dalfelismerés is. A napot végül a kaposvári zenekar zenéje és Honthegyi Zsolt, valamint a házigazda lelkész Szigethy Szilárd búcsúszavai zárták.

A nagyszerű nap után bizony sok helyről lehetett hallani, mikor lesz a folytatás, mert nagyon jó volt együtt. Reméljük, minél hamarabb újra együtt lehetnek a Somogy és Zala megyében élő evangélikus fiatalok!

Pongrácz Máté

Egyházkerületi missziói napunk margójára

Ismeretlen katona anakronisztikus naplója 2012-ből

Május 10. csütörtök

Ez a plakát itt előttem – a missziói nap plakátja – olyan, mintha évezredek óta mutatná a természetes, kőbe vésett valóságot: Tatabányán a Sportcsarnokban május 19-én dunántúli evangélikus missziói nap lesz. Mintha ez már az idők kezdete óta eldöntött és lezárt tény lenne.

Pedig korántsem ilyen egyszerű. A dolog számunkra, tatabányai evangélikusok számára egy novemberi, csúcspontban kapott telefonhívással kezdődött: vállalnánk-e?... Azután sűrűsödtek az események. Egymást érték a megbeszélések, email-ek, telefonok, helyszínbejárások, mérlegelések, feladat-kiosztások. Találkoztunk az emberi tisztesség és együttműködési készség szép példáival csakúgy, mint a nemtörődomség és rosszindulat eseteivel. Szembesültünk a kézilabda szövetség sportpolitikájának megdönthetetlen farkastörvényeivel csakúgy, mint a megmagyarázhatatlan közbenjáró segítség felhőket űző csodáival.

Közösségünk lelkes rendező csapata – az egyházkerület szolgálattévőivel és a nap leendő szereplőivel együtt – a tornyosuló tennivalókkal birkózik és a nagy napra vár. Ahogyan egész életünkben is: tornyosuló tennivalóink kátyúiban „kipörgő” kerekeinkkel a megígért célbaérkezést várjuk és tudjuk. Adja Isten, hogy mindannyian jó helyre és megelégedve érkezünk!

•••••

Május 16. szerda

Minden jel arra mutat, hogy közel leszünk a 900-hoz. Nem élünk a számok bővületében, és nem akarunk túlzásokba esni, sem az ebédrendelésnél, sem a papírgyártásban. De ismerve egyházunk népét, precizitását és tervezhetőségét: az eddig megkapott 890 jelentkezés mellett felelőtlenység lenne, ha alábecsülnénk az előttünk álló csata erejét.

•••••

Május 22. kedd

„Túléltek?” – kérdezték már legalább tízen szombat este óta. Nem hiszem, hogy ilyen értelemben veszélyben lettünk volna. 40-45 tagú kis csapatunk, akik részben már hetek óta dolgoztak, másik részük szombaton odaérkezve csöppent bele az eseményekbe s vette ki belőle a részét semmivel sem kevésbé mint bármelyikünk, derűvel és lelkesen dolgozott.

A péntek, a megelőző előkészületi nap, legalább olyan hosszú volt, mint maga a missziói nap: a rendelt pizzákkal, termosz kávéval és a kistemplomunk szószékén berendezett komplett irodával igazán úgy festettünk, mint egy hadműveleti parancsnokság a sorsdöntő támadás előestéjén. S ez csak a nap első része volt: estig folytatódott az elkészített több lánypapír, kellék, díszlet, bútor és egyéb felszerelés helyszínre szállításával, felragasztásával, felállításával, elrendezésével.

Szombaton aztán mi, „rendező” mindenütt ott voltunk – mégsem láttunk semmit. Egyikünk néha bekukkantott a lelkiderűgyakorlatra. Másikunk a száz gyerekekkel ismerke-

dett meg részletesen. Volt, aki látta a csoportokat a termekben, s a kádt olyan, aki az ebédelői rohamokról tudna részletesen beszámolni.

ni. A feladat azonban, mely felülmúlta a hiúnak tűnő terveket, megfosztott a nap tulajdonképpeni tartalmától. Hiába kérdeznének – nem tudom, mit mondtak az előadók és mit vittek haza dunántúli testvéreink.

Valamikor, a délelőtt folyamán, a sportcsarnok aulájában, a munka dandárja közben, amikor emberi terveink szerint buzgón és hatékonyan dolgoztunk volna – s bizonyára így is volt –, én, egy pillanatra eltöprengve és lélekben belesülylyedve a körülöttem zsongó-nyüzsgő hang- és emberáradatba, úgy éreztem: ez az egész egy átláthatatlan káosz. Senki sem tudja, senki sem tudhatja, mit tegyen, és egyáltalán: mit lehet itt tenni.

Azután az öreg János szavai jutottak eszembe, aki „megszámlálhatatlan sokaságot” látott minden népből és nyelvből. És hangjuk, mint nagy vizek zúgása, mint tenger morajlása jutott fülébe. És egy másik öreg János szavai, aki mindezt – úgy tűnik – szintén láthatta:

Pilinszky János: Mielőtt

*A jövőről nem sokat tudok,
de a végítéletet magam előtt látom.*

*Az a nap, az az óra
mezítelenségünk fölmagasztalása lesz.*

A sokaságban senki se keresi egymást.

*Az Atya, mint egy szálkát
visszaveszi a keresztet,*

*s az angyalok, a mennyek állatai
föliütik a világ utolsó lapját.*

*Akkor azt mondjuk: szeretlek. Azt mondjuk:
nagyon szeretlek. S a hirtelen támadt tülekedésben
sírásunk mégegyszer fölszabadítja a tengert,
mielőtt asztalhoz ülnénk.*

Most, visszatekintve, nem tudok haragudni senkire és semmiért. Ezt kérem társaimtól és ezt tudom Uramtól is. A megszámlálhatatlan sokaság parányi cseppje, melyet megízlelhettünk, s átélhettük benne kicsinységünket Isten emberiséget megtartó ereje árnyékában, valóban tengerzúgásként szabadít fel aggodalmak és kritikus harag terhe alól.

Schermann Gábor, Tatabánya

Húsvéti elcsendesedés

A nagyhét az elcsendesedés időszaka volt a tabi evangélikusok számára.

Minden reggel 7 órakor találkoztunk, és Jézus utolsó szavait elevenítette fel lelkészünk a gyülekezeti teremben.

Az imádságok és közös éneklések között pedig egy-egy szimbolikus tárgyat helyezett a fehér abrosszal letakart asztalra, ahol gyertya égett.

Hétfőn egy erszényt, amely Júdás árulását jelképezte.

Kedden egy kötelet, hogy Jézus fájdalmait jobban átérezzük, és megértsük a latorhoz való beszédet: „Még ma velem leszel a paradicsomban”.

Szerdán Jézus szelídségét, kedvességét, édesanyjához való gyengédségét egy fekete-fehér pettyes kendő jelezte.

Csütörtökön egy töviskorona került az asztalra, közreadva, megérintve megborzongtunk. Mint Túrmezei Erzsébet írta Ordass Lajos püspökhöz:

„Befelé szűrő, nagy töveiketől
piros vér cseppjeérettünk perdül alá,
a Krisztus homlokán,
De kifelé is zord tövis mered,
hogy annak ártson, azt sebezze meg,
ki szent fejét magához öleli.”

Csütörtökön istentisztelet is volt, ahol falat kenyér és bor szerzéséről, az úrvacsora jelentőségéről hallhattunk.

Pénteken Jézus személyes kapcsolatait gondoltuk végig, hogy értünk, miértünk, helyettünk szenvedett. Ezúttal a jelkép egy kaplác volt szögekkel. Az istentisztelet az énekeskönyv K, a passiói istentisztelet rendje, szerint zajlott, és úrvacsorával ért véget. Ez alkalommal az Erényi Galériából egy gyönyörű festményt hoztak át, melyen Jézus van megörökítve a kereszten a nép között.

Utoljára szombat reggel is összegyűltünk, ahol Jézus szomjúságát egy pohár szimbolizálta, de Ő víz helyett ecetes szivacsot kapott.

Azzal a passzív igével: „beteljesedett”. megértettük, hogy az teljesedett be, amit Isten elrendelt. Eszünkbe jutott a Passió című film azon jelenete, amikor Jézus kilehelte lelkét, mintha egy könnycsepp pergett volna le az égből.

Kissé szomorúan, de a feltámadás bizonyosságában indultunk útnak Húsvét elébe, Túrmezei Erzsébet szavaival kifejezve:

„S szabaddá tettél boldog szolgálatra,
megkötözött, keresztre szegezett kezednek köszönöm”

Székelly Gézáné, Tab

S	S	Z	Á	L	L	J	O	N	H
Á	Z	Á	L	A	É	N	T	E	K
T	M	Í	E	S	R	Ü	T	I	T
A	T	A	V	Z	R	S	Z	E	N
T	T	L	É	E	L	E	K	H	T
Z	Á	R	L	R	S	J	A	Ú	J
O	T	E	Ó	E	T	S	K	S	A
T	M	P	U	T	T	Z	É	É	L
R	É	G	Y	E	E	E	N	G	S
A	Z	Á	Z	T	V	L	I	R	Á
T	G	G	A	G	L	Í	Z	S	E
G	N	D	Ü	L	Á	D	Ó	F	A
E	Á	B	É	K	E	S	S	É	G
M	G	G	A	L	É	É	Ó	K	E
N	S	M	O	S	T	G	A	J	Z
Ö	R	Ö	M	Ú	T				

Rejtvény kicsiknek és nagyoknak

Jó szórakozást!

LÉLEK GYÜMÖLCSEI

A betűhálóban – mindenféle irányban - elrejtettük a Lélek gyümölcseit. (9 kifejezést.)

Segítségképpen: Gal 5, 22 – 23.

Ha kihúzzuk a szavakat, a megmaradt betűkből egy pünkösdi énekünk néhány sorát olvashatjuk össze.

Kérjük beküldeni az ének számát és az egész versszakot 2012. július 15-ig!

(Az ének az Evangélikus Énekeskönyvben található.)

A Nemespátrón, 2012. május 12-én tartott közgyűlésen megválasztott új egyházmegyei tisztségviselők:

TISZTSÉG	NÉV
Esperes-helyettes	Deme Dávid
Másodfelügyelő	Kiss Bódog Zoltán
Gazdasági felelős	Nagy Ágnes
Számvevőszéki elnök	Krihó József
Számvevőszéki tagok (3 fő)	Deme Dávid Kováts Péter Sikter János
Egyházmegyei evangélizációs és missziói felelős	Szigethy Szilárd
Egyházmegyei ifjúsági felelős	Pongrácz Máté
Gusztáv Adolf Segélyszolgálati felelős	Koczor György
Gyűjteményi felelős	Dr. Jáni János
Egyházmegyei egyházzenei megbízott	Koczor György
Jelölőbizottsági tagok (4)	Czöndör István Dubovay Géza Nagybocksai Tamás Dr. Reinhardt Miklós
Az egyházkerületi közgyűlés lelkészi küldötte	Deme Dávid
Az egyházkerületi közgyűlés nem lelkészi küldötte	Teke Ilona
Az egyházkerületi közgyűlés lelkészi póttagja	Smidéliusz Drobina Erzsébet
Az egyházkerületi közgyűlés nem lelkészi póttagja	Németh Lajos
A zsinat lelkészi küldötte	Smidéliusz Zoltán
A zsinat nem lelkészi küldötte	Kendeh Gusztáv
A zsinat lelkészi póttagja (2)	Koczor György
A zsinat nem lelkészi póttagja	Lampért Gábor Szmodics Zoltán

Kedves zalaszentgróti olvasónk, Gáncs Béla küldte be unokájáról az alábbi fotókat.

NEM LEHET TÚL KORÁN KEZDENI!

Utólagos köszöntés az Édesanyáknak:

Karsay Anna:

Az Édesanyák színei

*Az édesanyák hófehérek.
Szelídséggel bőven teltek.
Tisztaságuk olyan titok,
Nem értik a liliomok.*

*Az édesanyák tengerkékek.
Határtalan türelmüek.
Bölcsességük irányt mutat,
Jöhet hullám, bármilyen nagy.*

*Az édesanyák narancssárgák.
Közelségük meleget ad.
Szépek, mint az ébredő Nap,
Az életre tanítanak.*

*Az édesanyák tűzpirosak.
Szívük lángjával ringatnak.
Altatójuk félelmet űz,
Szeretetük lobogó tűz.*

*Sorolnám még a színeket,
De soha nem érne véget.
Inkább gyorsan megköszönöm,
Hogy körülvesz e színözön!*

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus
Egyházmegye lapja
MEGJELENIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó: Smidéliusz Zoltán esperes

Felelős szerkesztő: Koczor György

Telefon: +36 20/824-3444

Email: gyorgy.koczor@lutheran.hu

A szerkesztőség címe:

8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.

Készült az Asperján Nyomdában

Tördelés: Renzol Dekor Reklámstúdió

Zalaszentgrót